

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยได้ดำเนินการพัฒนาตนเองเรื่อยมาเป็นลำดับ และจัดอยู่ในกลุ่มประเทศกึ่งพัฒนา¹ (Semi-advanced Countries) แล้ว แต่การดำเนินงานพัฒนาประเทศมิได้หยุดอยู่เพียงจุดนี้ รัฐบาลยังคงเร่งรัดดำเนินการพัฒนาประเทศต่อไป เพื่อให้เกิดความก้าวหน้ายิ่งขึ้นอีก ให้มีความมั่นคงทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จนถึงขั้นสูงสุด เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว (Advanced Country)

การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญของความเจริญ ประชากรรู้หนังสือมากเท่าใด ย่อมแสดงถึงความเจริญของประเทศเท่านั้น รัฐบาลจึงต้องปรับปรุงคุณภาพของประชากร โดยให้บริการด้านการศึกษา การให้การศึกษาเบื้องต้นหรือการศึกษาระดับประถมศึกษาแก่ประชากร นับว่าเป็นความจำเป็นประการหนึ่ง เพราะการศึกษาระดับนี้จะช่วยให้ประชากรรู้หนังสือ เป็นผู้ที่มีศีลธรรมและวัฒนธรรม เข้าใจสิทธิและหน้าที่ของตนในการเป็นพลเมืองดีของชาติ มีวิชาความรู้พอประกอบอาชีพได้ มีความเป็นอยู่ในชีวิตที่ขึ้น และรู้จักใช้เหตุผลในการตัดสินใจเลือกแนวทางอันถูกต้องให้แก่ตนเองและสังคม การประถมศึกษาจึงช่วยทำให้บุคคลมีเสรีภาพ และมีความคล่องตัวขึ้น²

การดำเนินงานจัดการศึกษาก็เช่นเดียวกับการดำเนินงานกิจการอื่น ๆ ที่จะต้องมีการวางแผน การวางแผนเป็นการดำเนินงานอย่างมีระบบแบบแผน มีจุดมุ่งหมายอันแน่นอน

¹Federick Harbinson and Charles A. Myers, Education, Manpower and Economic Growth (New York: Mc Graw-Hill Book Company, 1964), p. 33.

²Curcle Adam, Educational Strategy for Developing Societies (London: Travistock Publication Limited 1963), p. 142.

จึงช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้บริหารเพื่อการตัดสินใจ (Decision Making) กำหนดการอย่างใดอย่างหนึ่ง การวางแผนอย่างรอบคอบจะช่วยแรงงานให้เกิดสัมฤทธิ์ผลได้ในอัตราที่สูงขึ้น ไม่ว่าสิ่งแวดล้อมหรือสภาพการณ์จะเป็นอย่างไร ดังนั้น การวางแผนจึงเป็นวิธีการที่จะนำไปสู่เป้าหมายอันพึงปรารถนา

การวางแผนที่ดีนั้นจะต้องประกอบด้วยข้อมูล หรือสถิติอันจำเป็น (Adequacy) และถูกต้อง (Accuracy) เชื่อถือได้ สถิติการเข้าเรียน (Enrollment) ของประชากรแต่ละปี เป็นสถิติเบื้องต้นอันสำคัญยิ่งประเภทหนึ่งที่จะต้องการวางแผนการศึกษา และเมื่อได้วิเคราะห์ประมวลสรุปให้อยู่ในรูปที่มีความหมายต่อการศึกษาแล้ว ย่อมทำให้มองเห็นทั้งจุดเด่นและจุดอ่อนของระบบการศึกษาที่เป็นอยู่ในขณะนั้นได้เด่นชัดยิ่งขึ้น ทำให้สามารถประเมินผลงานการศึกษา และอาจพยากรณ์แนวโน้มในอนาคตได้³ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการศึกษาในคราวต่อไป

โดยเหตุที่การวิเคราะห์สถิติการเข้าเรียน และประมวลสรุปให้อยู่ในรูปที่มีความหมายต่อการศึกษา มีความสำคัญต่อการวางแผนการศึกษา ประกอบกับการให้ความสนับสนุนของ ประชุมสุข อ้าวอ่ารุง (ศาสตราจารย์ ดร.) ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์สถิติการเข้าเรียนของประชากรไทย ปีสามะโนประชากร 1970 ผลที่ได้จากการวิจัยจะทำให้ทราบถึงความสำเร็จในการให้บริหารการศึกษากาตมั่งคัมของจังหวัดต่าง ๆ ทำให้สถานภาพทางการศึกษาของประชากรไทย และเป็นการประเมินผลพระราชบัญญัติประถมศึกษาของประเทศไทย อันจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการศึกษา ทั้งในระดับจังหวัด และระดับประเทศในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ 4 ข้อ คือ

1. เพื่อประเมินผลพระราชบัญญัติประถมศึกษาของประเทศไทยโดยศึกษาจาก

³K.G. Brolin, "Statistics Needed for Educational Planning," Educational Planning Document (Bangkok: Unesco Regional Office for Education in Asia, 1970), p. 32.

1506
 เกรโศการเข้าเรียน (Enrollment Ratio) ย้อนหลังไป 30 ปี จากปี ค.ศ. 1963
 และเกรโศการมาเรียน (Attendance Ratio) ย้อนหลังไป 25 ปี จากปี ค.ศ. 1962, 1965
 เกรโศการเข้าเรียนเป็นคณนึชึให้ทราบวามีประชากรในวัยเรียน (School Population)
 ลงทะเบียนเข้าเรียนมากน้อยเพียงใดในจำนวนผู้เข้าเรียน (School Enrollment)
 เหล่านี้ มีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่ได้มาเรียนจริง อีกบางส่วนไม่มาเรียน หรือออกจาก-
 โรงเรียนไปกลางคัน (Drop Out) เกรโศการมาเรียนจึงเป็นคณนึชึขบออกได้เป็นอย่างดีว่า
 มีผู้เข้าเรียนมาเรียนจริง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าตามที่
 พระราชบัญญัติประถมศึกษาได้บังคับไว้ เป็นจำนวนเท่าใด

2. เพื่อประเมินผลงานการให้บริการการศึกษาภาคบังคับของจังหวัดต่าง ๆ
 ในประเทศไทย โดยศึกษาจากเกรโศการเข้าเรียน ปี ค.ศ. 1963 - 1964 เกรโศการมา
 เรียน ปี ค.ศ. 1962 และเกรโศประสิทธิภาพทางการศึกษา (Educational Effi-
 ciency Ratio) ของจังหวัดต่าง ๆ เกรโศการเข้าเรียนแสดงถึงความสำเร็จในการ
เกณฑ์ประชากรในวัยเรียนในลงทะเบียนเข้าเรียน เกรโศการมาเรียนแสดงถึงความสามารถ
ในการบังคับให้ผู้เข้าเรียนมาเรียนจริง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือ
เทียบเท่า ส่วนเกรโศประสิทธิภาพทางการศึกษาแสดงถึงความสามารถในการให้บริการการ
ศึกษาแก่นักเรียนที่เข้าเรียน ได้เรียนจนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า ตามข้อ-
กำหนดของพระราชบัญญัติประถมศึกษา

3. เพื่อสำรวจความก้าวหน้าในการให้บริการด้านการศึกษาแก่ประชากรทั่ว
 ราชอาณาจักรของรัฐบาลไทย และสำรวจความก้าวหน้าในการให้บริการศึกษาภาคบังคับ
 ของจังหวัดต่าง ๆ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างปีสามะโนประชากร 1960 และ 1970 โดยใช้
 ปีสามะโนประชากร 1960 เป็นปีฐาน วิเคราะห์หาค่าร้อยละสัมพันธ์ (Percent rela-
 tive) ของประชากรทั่วราชอาณาจักรที่ไม่มีการศึกษา ค่าร้อยละสัมพันธ์ของประชากรทั่วราชอาณาจักร
 ที่เรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำแนกตามหมวดอายุรายปี และวิเคราะห์หาค่าร้อยละ
 สัมพันธ์ของเกรโศการเข้าเรียน เกรโศการมาเรียน และเกรโศประสิทธิภาพทางการศึกษา
 จำแนกตามรายจังหวัด

4. คำนวณหาเกณฑ์อายุตามชั้นเรียนที่เป็นปกติวิสัยของระบบการศึกษาไทยในช่วง
 เวลา 10 ปี ของ ค.ศ. 1970 จากสถิติสามะโนประชากรที่เก็บได้เปรียบเทียบกับปี ค.ศ. 1960

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์สถิติการศึกษา เพื่อประเมินผลพระราชบัญญัติประถมศึกษาของประเทศไทย และประเมินผลงานการให้บริการการศึกษาภาคบังคับของจังหวัดต่าง ๆ โดยใช้ข้อมูลจากรายงานสำรวจสำมะโนประชากรและเคหะ ปีสามะโนประชากร 1970 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ คือจำนวนประชากรทั้งประเทศ จำนวนประชากรที่ไม่มีการศึกษา (No Education) และจำนวนประชากรที่เรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (Fourth Grade Graduate) จำแนกตามหมวดอายุรายปี และจำแนกตามรายจังหวัด มาวิเคราะห์หาเรโซการเข้าเรียน เรโซการมาเรียน ทั้งระดับประเทศและระดับจังหวัด นอกจากนี้ยังวิเคราะห์หาเรโซประสิทธิภาพทางการศึกษาของจังหวัดต่าง ๆ จากเรโซการเข้าเรียนและเรโซการมาเรียน จึงนำผลการวิจัยนี้ไปเปรียบเทียบกับผลการวิจัยของโฮล์มเกรน⁴ (Holmgren) ซึ่งวิจัยในทำนองเดียวกันนี้ โดยใช้ข้อมูลจากรายงานการสำรวจสำมะโนประชากร ปีสามะโนประชากร 1960

การวิจัยนี้มุ่งสนใจจะประเมินผลงานการให้บริการการศึกษาภาคบังคับ เฉพาะระดับประถมศึกษาตอนต้นของรัฐบาลไทย และเป็นการประเมินผลงานการให้บริการการศึกษาภาคบังคับในด้านปริมาณ เท่านั้น มิได้ครอบคลุมไปถึงการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนปลายหรือระดับอื่น ๆ และไม่ได้สนใจจะประเมินผลงานการให้บริการการศึกษาภาคบังคับในด้านคุณภาพ นอกจากนี้ จะไม่ศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้ผลงานการให้บริการการศึกษาภาคบังคับมีลักษณะเช่นนั้น ทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. แม้ว่าในพระราชบัญญัติประถมศึกษา ได้กำหนดอายุเริ่มเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของประชากร เป็น 7 ปีบริบูรณ์ก็ตาม แต่ตามสภาพความเป็นจริง ผู้เข้าเรียนชั้นประถม

⁴Gordon Holmgren, "Compulsory Education in Thailand," The Role of Educational Research in Educational Planning (Bangkok: Pracanchra Press, 1965), pp. 35 - 46.

ปีที่ 1 มีทั้งที่มีอายุสูงและต่ำกว่าอายุกำหนดนี้ปะปนอยู่ด้วย และมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้มีอายุต่ำกว่าอายุที่กำหนดมากขึ้นเรื่อย ๆ โสภณเกษมได้ใช้ข้อมูลจากรายงานการสำรวจสำมะโนประชากร ปี ค.ศ. 1960 คำนวณหาค่าเฉลี่ยอายุตามชั้นเรียนที่เป็นปกติวิสัยของระบบการศึกษาไทย พบว่าอายุเฉลี่ยของประชากรที่กำลังเรียนชั้นประถมปีที่ 1 และที่กำลังเรียนชั้นประถมปีที่ 4 เป็น 7.64 ปี และ 10.99 ปี ตามลำดับ และผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลจากรายงานการสำรวจสำมะโนประชากร ปี ค.ศ. 1970 มาคำนวณหาอายุเฉลี่ยดังกล่าว พบว่าอายุเฉลี่ยของประชากรที่กำลังเรียนชั้นประถมปีที่ 1 และที่กำลังเรียนชั้นประถมปีที่ 4 เป็น 6.86 ปี และ 10.57 ปี ตามลำดับ ผู้วิจัยจึงตั้งข้อสงสัยว่า ในช่วงปี ค.ศ. 1960 และก่อนหน้านั้น ประชากรทุกคนเข้าเรียนชั้นประถมปีที่ 1 เมื่ออายุ 8 ปี และเรียนสำเร็จชั้นประถมปีที่ 4 เมื่ออายุ 12 ปี ถัดจากปี ค.ศ. 1960 เป็นต้นมา ประชากรทุกคนเข้าเรียนชั้นประถมปีที่ 1 เมื่ออายุ 7 ปี และเรียนสำเร็จชั้นประถมปีที่ 4 เมื่ออายุ 11 ปี

2. ประชากรที่เรียนสำเร็จชั้นประถมปีที่ 4 มีมาตรฐานการศึกษาเท่ากัน สม่่าเสมอกันทุกโรงเรียนทั่วราชอาณาจักร แม้จะสังเกตได้ว่า บางโรงเรียนมีคุณภาพการศึกษาดีกว่าบางโรงเรียนก็ตาม แต่เนื่องจากประเทศไทยได้ใช้หลักสูตรฉบับเดียวกัน และมีการบริหารงานการศึกษาเป็นแบบสังเคณฑ์ ผู้วิจัยจึงตกลงดังกล่าว

3. ในช่วงปี ค.ศ. 1933-1970 ประชากรที่เข้าเรียนและมาเรียนจริงจนสำเร็จชั้นประถมปีที่ 4 ไม่มีการตายหรือย้ายถิ่นเข้าออกระหว่างประเทศหรือระหว่างจังหวัด

ความจำกัดของการวิจัย

1. การกำหนดว่าในช่วงปี ค.ศ. 1960 และก่อนหน้านั้น ประชากรทุกคนเข้าเรียนชั้นประถมปีที่ 1 เมื่ออายุ 8 ปี และเรียนสำเร็จชั้นประถมปีที่ 4 เมื่ออายุ 12 ปี และถัดจากปี ค.ศ. 1960 เป็นต้นมา ประชากรทุกคนเข้าเรียนชั้นประถมปีที่ 1 เมื่ออายุ 7 ปี และเรียนสำเร็จชั้นประถมปีที่ 4 เมื่ออายุ 11 ปี อาจทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนไปจากสภาพความเป็นจริงได้ กล่าวคือ ในสภาพความเป็นจริงแล้ว มีประชากรที่มีอายุต่ำและสูงกว่าอายุเฉลี่ย (Average Age) นี้ปะปนอยู่ด้วย แต่อย่างไรก็ตาม การศึกษาเรื่องนี้เป็นการศึกษาแบบมหภาค (Macro-Study) อาจถือได้ว่าจำนวนประชากรสองกลุ่มนี้จะหักล้างกันไป จึงไม่ทำให้ผลการวิจัยผิดไปจากสภาพความเป็นจริงนัก

2. เรโซการเข้าเรียนเป็นเลขคี่นี้ที่แสดงให้ทราบว่า มีประชากรในวัยเรียน ลงทะเบียนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มากน้อยเพียงใด แต่จากข้อมูลเบื้องต้นที่ได้มา คือ จำนวนประชากรทั้งหมด และจำนวนประชากรที่ไม่มีการศึกษา ซึ่งหมายถึงประชากรที่ไม่ผ่านชั้นการศึกษา หรือผ่านชั้นการศึกษาน้อยกว่าหนึ่งปี โดยจำแนกตามอายุรายปี ทำให้ผู้วิจัย ต้องวิเคราะห์หาเรโซการเข้าเรียนได้จากจำนวนประชากรที่มีการศึกษา หรือเรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นอย่างน้อย เท่านั้น โดยตัดกลุ่มประชากรที่กำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทิ้งไป ซึ่งประชากรกลุ่มนี้เป็นผู้ได้ ลงทะเบียนเข้าเรียนเช่นกัน ดังนั้น จึงอาจทำให้ผลการวิจัยที่ได้คลาดเคลื่อนไปจากสภาพความเป็นจริงบ้าง

ความหมายของคำบางคำที่ใช้ในการวิจัย

ความหมายของคำบางคำที่เกี่ยวข้องกับการการศึกษาเรื่องนี้ คือ

การศึกษาภาคบังคับ (Compulsory Education) ได้แก่การศึกษาที่รัฐบาลไทยบังคับให้เด็กทุกคนที่มีอายุย่างเข้าปีที่ 8 ไม่เลือกเพศ เชื้อชาติ หรือศาสนา เข้าเรียนในโรงเรียนจนมีอายุย่างเข้าปีที่ 15 และเรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า ยกเว้นสำหรับเด็กที่เรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่าที่กำหนด หรือเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือจิตใจ เด็กที่เป็นโรคเรื้อรังหรือโรคติดต่อ หรือเด็กที่มีที่พักอาศัยอยู่ห่างไกลจากโรงเรียนเกินกว่า 2 กิโลเมตร หรือเด็กที่จำเป็นต้องอยู่เลี้ยงดูบิดามารดา หรือผู้ปกครองซึ่งทุพพลภาพ ไม่มีทางหาเลี้ยงชีพ และไม่มีผู้อื่นเลี้ยงดูแทน

ประชากรไม่มีการศึกษา หมายถึง ประชากรที่ไม่ผ่านชั้นการศึกษา หรือผ่านชั้นการศึกษาน้อยกว่าหนึ่งปี ในวันสำรวจสำมะโนประชากร

ประชากรที่มีการศึกษา หมายถึง ประชากรที่ผ่านชั้นการศึกษานึ่งปีหรือมากกว่า หรือผ่านการศึกษาอื่น ๆ เช่น เปรียญ นักธรรม ตลอดจนประชากรที่ผ่านชั้นการศึกษา แต่ไม่ทราบชั้นการศึกษา ในวันสำรวจสำมะโนประชากร

ประชากรในวัยเรียน (School Population) หมายถึง ประชากรทั้งชายและหญิงทั่วราชอาณาจักร ในช่วงอายุ 7 - 15 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุที่จะต้องเรียนอยู่ในชั้นต่าง ๆ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ ตามที่

พระราชบัญญัติประถมศึกษาได้กำหนดไว้

จำนวนผู้เข้าเรียน (School Enrollment) หมายถึง ประชากรทั้งชายและหญิงที่วราชาอาณาจักรที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของโรงเรียน ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า ทั้งสายสามัญ และสายอาชีพ

นักเรียนที่มาเรียน (School Attendance) หมายถึง นักเรียนทั้งชายและหญิงที่ได้มาเรียนจริง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า ในโรงเรียนทั่วราชอาณาจักร ทั้งสายสามัญ และสายอาชีพ

เรขภาพการเข้าเรียน (Enrollment Ratio) เป็นเลขดัชนีที่แสดงให้เห็นว่ามีประชากรในวัยเรียน ไคลงทะเบียนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มากน้อยเพียงใด ตัวอย่างเช่น ถ้าเรขภาพการเข้าเรียนมีค่าเป็น 90 หมายความว่า ในจำนวนประชากรในวัยเรียน ทั้งหมด 100 คน ไคลงทะเบียนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นจำนวน 90 คน

เรขภาพมาเรียน (Attendance Ratio) เป็นเลขดัชนีที่แสดงให้เห็นว่ามีนักเรียนมาเรียนจริง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า ทั้งสายสามัญ และสายอาชีพ คิดเป็นร้อยละเท่าใดของประชากรในวัยเรียน ตัวอย่างเช่น ถ้าเรขภาพมาเรียนมีค่าเป็น 80 หมายความว่า ในจำนวนประชากรในวัยเรียนทั้งหมด 100 คน ไคลงทะเบียนเข้าเรียน และได้มาเรียนจริง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า ทั้งสายสามัญ และสายอาชีพ เป็นจำนวน 80 คน

เรขภาพประสิทธิภาพทางการศึกษา (Educational Efficiency Ratio) เป็นเลขดัชนีที่แสดงให้เห็นว่า ในจำนวนผู้ ลงทะเบียนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมด 100 คน ไคเรียนจนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ เป็นจำนวนเท่าใด ตัวอย่างเช่น ถ้าเรขภาพประสิทธิภาพมีค่าเป็น 86 หมายความว่า ในจำนวนผู้ ลงทะเบียนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมด 100 คน ไคเรียนจนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ เป็นจำนวน 86 คน

สถานภาพทางการศึกษาของประชากรแสดงถึงความเจริญของประเทศชาติ รัฐบาลไทยจึงปรุปรุคุณภาพของประชากร โดยการให้บริการด้านการศึกษา การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาเบื้องต้นอันจำเป็นสำหรับประชากรทุกคน แต่ยังมีประชากรบางคนไม่เข้าใจและไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษา จึงมักละเลยไม่ยอมส่งบุตรหลานเข้ารับการศึกษอบรมในโรงเรียน รัฐบาลจึงต้องประกาศใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา กำหนดให้การศึกษาในระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาภาคบังคับ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจะประเมินผลพระราชบัญญัติประถมศึกษาของประเทศไทย ประเมินผลงานการให้บริการการศึกษาภาคบังคับแก่ประชากรในวัยเรียนของจังหวัดต่าง ๆ ตลอดจนสำรวจความก้าวหน้าในการให้บริการการศึกษาภาคบังคับแก่ประชากรในวัยเรียนของจังหวัดต่าง ๆ ระหว่างปีสามะโนประชากร 1960 และ 1970 โดยใช้ข้อมูลจากรายงานการสำรวจสามะโนประชากร ปีสามะโนประชากร 1970 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ มาวิเคราะห์หาคำชี้ทางการศึกษาที่สำคัญ คือ เรายุทธการเข้าเรียน เรายุทธการมาเรียน และเรายุทธประสิทธิภาพทางการศึกษา ทั้งระดับประเทศและระดับจังหวัด แล้วเปรียบเทียบผลการวิจัยนี้กับผลการวิจัยของ โฮล์มเกรน ปีสามะโนประชากร 1960 นอกจากนี้ยังจะคำนวณหาเกณฑ์อายุตามชั้นเรียนที่เป็นปกติวิสัยของระบบการศึกษาไทย ในช่วง 10 ปีของ ค.ศ. 1970 เปรียบเทียบกับของปี ค.ศ. 1960 อีกด้วย

ผลการวิจัยจะทำให้ทราบสถานภาพทางการศึกษาของประชากรไทย และทำให้ทราบถึงความสำเร็จและความก้าวหน้าในการให้บริการการศึกษาภาคบังคับแก่ประชากรในวัยเรียนของจังหวัดต่าง ๆ ในปีสามะโนประชากร 1970 เทียบกับปีสามะโนประชากร 1960 อันจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการศึกษาต่อไป ทั้งระดับประเทศและระดับจังหวัด